

Λαοθάλασσα πιστών τίμησε τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό στην γενέτειρά του (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Με κατάνυξη η Ιερά [Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#) πανηγύρισε και φέτος την ιερά μνήμη του προστάτου και εφόρου της, Αγίου Κοσμά του Αιτωλού, του Εθνοϊερομάρτυρος και Ισαποστόλου, με επίκεντρο το Θέρμο και την ομώνυμη Ιερά Μονή, που βρίσκεται στην γενέτειρα του μεγάλου Αγίου, το Μέγα Δένδρο.

Το απόγευμα της παραμονής, Παρασκευή 23 Αυγούστου 2024, στο Καθολικό της **Ιεράς Μονής Αγίου Κοσμά** τελέσθηκε η ακολουθία του πανηγυρικού Εσπερινού, χοροστατούντος του Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού, ο οποίος κήρυξε τον θείο λόγο.

“Τιμούμε σήμερα τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό. Η τιμή αυτή όμως ας μεταβληθεί σε πράξη αυτοκριτικής και αναγέννησης. Τα παιδιά μας διψάνε για ζωή αληθινή, για αγάπη βαθιά και για σοφία διπλή. Η κοσμική γνώση είναι πλέον διαθέσιμη στα ράφια του διαδικτύου. Η γνώση του Θεού όμως απαιτεί γονείς και δασκάλους που θα κατευθύνουν τα παιδιά στην πόρτα της Εκκλησίας• εκεί, όπου η επιστήμη των

ανθρώπων συνάντα τη γνώση της σοφίας και της αγάπης του Θεού, μέσω της προσευχής, της δοξολογίας και της αγάπης”, είπε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

Πανηγυρική Θεία Λειτουργία

Το πρωί του Σαββάτου 24 Αυγούστου 2024, στο Καθολικό της Ιεράς Μονής τελέσθηκαν η ακολουθία του Όρθρου και η πανηγυρική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας** κ. Δαμασκηνού, με τη συμμετοχή του Αρχιμ. Πολυκάρπου Μπόγρη, Γραμματέως της Συνοδικής Επιτροπής Χριστιανικής Αγωγής και Νεότητας της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, του Πρωτοσυγκέλλου, Αρχιμ. Θεοκλήτου Ράπτη, του Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου, Αρχιμ. Ιωσήφ Ζωγράφου και πολλών Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως και άλλων Ιερών Μητροπόλεων. Τον θείο λόγο κήρυξε ο Αρχιμ. Πολύκαρπος Μπόγρης.

Στην Θεία Λειτουργία συμπροσευχήθηκαν οι Αναγνώστες και οι Ιερόπαιδες που συμμετέχουν στο Α' Κατασκηνωτικό Τριήμερο Αναγνωστών και Ιεροπαίδων της Εκκλησίας της Ελλάδος, που φιλοξενείται στις Κατασκηνώσεις της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, στη Ρίζα Ναυπακτίας.

Πριν την απόλυση της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης αναφέρθηκε στην Ιερά Μονή του Αγίου Κοσμά, που κάθε χρόνο γίνεται το επίκεντρο της εορτής του Προστάτου της Ιεράς Μητρόπολης και υποδέχεται τους προσκυνητές, όχι μόνο για να τους αναπαύσει, αλλά και για να τους προσφέρει προς προσκύνηση τον αδαμάντινο θησαυρό που έχει, τα χαριτόβρυτα ιερά λείψανα

του Αγίου Κοσμά και την Ιερά Εικόνα του. Τόνισε, ότι **η ανάδειξη αυτού του τόπου αποτελεί προτεραιότητα της Επισκοπικής του διακονίας για να αναβαθμισθεί και να λειτουργήσει ο προσκυνηματικός του χαρακτήρας, να υποδέχεται τους πιστούς και να τους προσφέρει όχι μόνο τον Άγιο, αλλά και τα μηνύματα που κήρυξε και για τα οποία μαρτύρησε.**

Ευχαρίστησε ιδιαιτέρως τον Πρωτοσύγκελλο, Αρχιμ. Θεόκλητο Ράπτη και τον Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο, Αρχιμ. Ιωσήφ Ζωγράφο για την μέριμνά τους στην προετοιμασία της φετινής πανηγύρεως, καθώς και τον Αρχιερατικό Επίτροπο Θέρμου, Πρωτοπρ. Βασίλειο Λάμπο και τον Αρχιμ. Βασίλειο Αγγελάκη, που επιμελήθηκε την διοργάνωση της ιεράς πανηγύρεως.

Ξεχωριστά αναφέρθηκε στο Κατασκηνωτικό Τριήμερο των Αναγνωστών και **ευχαρίστησε τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. κ. Ιερώνυμο**, τον Σεβασμιώτατο Πρόεδρο της Συνοδικής Επιτροπής Χριστιανικής Αγωγής και Νεότητας, Μητροπολίτη Σιδηροκάστρου κ. Μακάριο και τον Γραμματέα της Επιτροπής, Αρχιμ. Πολύκαρπο Μπόγρη, «διότι αποδέχθηκαν την πρότασή μας να πραγματοποιηθεί στις Κατασκηνώσεις της τοπικής μας Εκκλησίας το Α' Κατασκηνωτικό Τριήμερο Αναγνωστών και Ιεροπαίδων της Εκκλησίας της Ελλάδος και, όπως βλέπετε, σήμερα είναι κοντά μας περίπου 60 νέοι Αναγνώστες και Ιερόπαιδες που έχουν λάβει χειροθεσία από τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες τους. Αγαπητοί μου αδελφοί, αυτό είναι ένα φυτώριο από ευλαβείς νέους που διακονούν το Ιερό Βήμα και το Ιερό Αναλόγιο. Δεν είναι ακόμα κληρικοί, αλλά έχουν κάνει ένα πολύ σημαντικό βήμα προς αυτή την κατεύθυνση. Θα έλεγα, ότι ομοιάζουν με τους Τρεις Παίδες εν Καμίνω, διότι **μέσα στο καμίνι της ζωής, τα παιδιά αυτά αγωνίζονται για την πνευματική και την σωματική τους καθαρότητα και εύχομαι ο Άγιος Κοσμάς να τους εμπνέει, να προστατεύει την απόφασή τους να αναλάβουν αυτή την διακονία μέσα στην Εκκλησία και, γιατί όχι, να γίνουν στο μέλλον Κληρικοί.** Οφείλουμε και πρέπει να φροντίζουμε για την διαδοχή μας και

για αυτούς που θα παραλάβουν την σκυτάλη από εμάς. Ο θεσμός του Αναγνώστη στην τοπική μας Εκκλησία και στις άλλες Ιερές Μητροπόλεις σε αυτή τη βάση λειτουργεί».

Ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός ευχαρίστησε επίσης τους Ιερείς που συνόδευσαν τους Αναγνώστες από όλες τις Ιερές Μητροπόλεις, καθώς και τον π. Ιωάννη Γκιάφη, Υπεύθυνο του Τομέα Αναγνωστών της Ιεράς Μητροπόλεώς μας για την προετοιμασία και την οργάνωση του Κατασκηνωτικού Τριημέρου.

Μετά την Θεία Λειτουργία, στο Αρχονταρίκι της Ιεράς Μονής προσφέρθηκε το καθιερωμένο **μοναστηριακό κέρασμα** και στη συνέχεια ακολούθησε **επίσκεψη στο χωριό Μέγα Δένδρο**, στον χώρο όπου σώζονται τα θεμέλια της πατρικής σμιώτατο

Επίσκεψη στην Ιερά Μονή Εισοδίων της Θεοτόκου Μυρτιάς Τριχωνίδος

Το μεσημέρι, ο Σεβασμιώτατος κ. Δαμασκηνός επισκέφθηκε την Ιερά Μονή Εισοδίων της Θεοτόκου Μυρτιάς Τριχωνίδος και τέλεσε τρισάγιο επί του τάφου του μακαριστού Προκατόχου του, Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κυρού Κοσμά, ευχόμενος υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του.

Οι εορταστικές και λατρευτικές εκδηλώσεις προς τιμήν του Αγίου Κοσμά κορυφώθηκαν το απόγευμα του Σαββάτου με την καθιερωμένη **λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας** και του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού στην πόλη του Θέρμου.

Η ιερά Λιτάνευση ξεκίνησε από τον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Θέρμου, όπου τελέσθηκε η ακολουθία του μεθέορτου Εσπερινού, χοροστατούντος του Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας.

Πριν τον Εσπερινό, στα προπύλαια του Ιερού Ναού έγινε η υποδοχή της Ιεράς Εικόνας και του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Κοσμά.

Υπό τους ήχους της Φιλαρμονικής του Δήμου Αργινίου ξεκίνησε η λιτανευτική πομπή με κατεύθυνση τον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, ενώ προηγουμένως, πιστούς ο

Στην Ακολουθία του Εσπερινού και στην Ιερά Λιτανεία συμμετείχαν οι Αναγνώστες και οι Ιερόπαιδες που συμμετέχουν στο Α' Κατασκηνωτικό Τριήμερο Αναγνωστών και Ιεροπαίδων της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Συμμετείχαν επίσης ο Δήμαρχος Θέρμου κ. Σπυρίδων Κωνσταντάρας, Βουλευτές και Πολιτευτές του Νομού, ο Περιφερειάρχης Δυτικής Ελλάδος κ. Νεκτάριος

Φαρμάκης, ο Δήμαρχος Αγρινίου κ. Γεώργιος Παπαναστασίου, εκπρόσωποι των Στρατιωτικών, Αστυνομικών και Πυροσβεστικών Αρχών, εκπρόσωποι Δημοτικών και Περιφερειακών Αρχών, Πρόεδροι και εκπρόσωποι διαφόρων οργανώσεων από την Αμερική, εκπρόσωποι εκπαιδευτικών αρχών, πολιτιστικών συλλόγων και φορέων της ευρύτερης περιοχής και πλήθος κόσμου.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας στον πανηγυρικό Εσπερινό της παραμονής

Αδελφοί μου,

Άνθος θεϊκής ευωδίας και δωρεά ανεκτίμητη του Θεού σε ολόκληρο το γένος μας, και ιδιαίτερα στη γη της Αιτωλοακαρνανίας, αποτελεί ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, τον οποίον σήμερα τιμούμε και εορτάζουμε. Και είναι απαραίτητη η στοιχειώδης γνώση των συνθηκών τη εποχής που έζησε, για να εκτιμήσουμε το μεγαλείο και την προσφορά του.

Λένε πως το πιο βαθύ σκοτάδι εμφανίζεται στον ουρανό λίγο πριν την αυγή. Αυτό συνέβη και στην πατρίδα μας. Λίγο πριν σημάνουν οι καμπάνες της ανάστασης της φυλής μας, το 1821, η εξαθλιωμένη Ρωμηοσύνη, ιδιαίτερα στα απρόσιτα ορεινά χωριά, αλλά και στους κάμπους, είχε βυθιστεί στο απόλυτο σκοτάδι της αμάθειας, της φτώχειας και της δεισιδαιμονίας. Μέσα σε αυτό το έρεβος, φάρος παιδείας, εθνικής αναγέννησης και προσφοράς των θησαυρών της Ορθόδοξης παράδοσής μας, κυρίως όμως, φάρος αγιότητας και Ορθοδόξου ήθους, προβάλλει ο Άγιος της Αιτωλοακαρνανίας πατρο Κοσμάς.

Αναρωτιούνται οι ιστορικοί, πώς, μία δουλεία τεσσάρων, και για πολλές περιοχές πέντε αιώνων, δεν μπόρεσε να απορροφήσει στη χοάνη του Μωαμεθανισμού τον λαό μας και να εξαφανίσει απ' αυτόν κάθε ίχνος ορθόδοξης πνευματικότητας και εθνικής συνείδησης; Πού βρέθηκε η αντοχή ενός ολόκληρου λαού να αντέξει τον φοβερό εξισλαμισμό; Πού βρέθηκε το σθένος να κρατηθεί άσβεστη η ελπίδα του πως, μια μέρα, η πατρίδα θα ξαναβρεί το δρόμο της και θα διεκδικήσει τη θέση της ανάμεσα στους ισχυρούς λαούς της Ευρώπης; Πώς έμειναν όρθιες οι ψυχές των Ρωμηών, χωρίς σχολεία, χωρίς πανεπιστήμια, χωρίς χρήματα, με διαρκή σύντροφο τον φόβο, την απειλή, τα βασανιστήρια και τον θάνατο; Για τους ιστορικούς μελετητές, είναι ανεξήγητο. Εμείς, όμως, σήμερα, ατενίζουμε το πράο και ταπεινό πρόσωπο του αγίου μας στην ιερή του εικόνα και διαβάζουμε την απάντηση.

Είναι κυρίως αυτός, αλλά και πολλοί άλλοι, Δάσκαλοι φωτισμένοι και ταπεινοί, με

σοφία ανθρώπων, ιδιαίτερα όμως με σοφία Θεού, οι οποίοι, με τους λόγους, την πίστη τους και, πολλοί απ' αυτούς, με το μαρτύριο τους, κράτησαν αναμμένες τις σπίθες από τη σβησμένη πυροστιά. Κι όταν έφτασε η ώρα, οι σπίθες 'γίναν φλόγες και πύρωσαν τον αγώνα που έφερε τη λεφτεριά.

Ο Άγιος που σήμερα τιμούμε, ο φλογερός και γλυκύτατος επιστάτης της ελληνικής παιδείας, ο οποίος, δεδομένων των συνθηκών, θα μπορούσε να διεκδικήσει, μαζί με τους Τρεις Ιεράρχες, τον τίτλο του προστάτη της αληθινής και ολοκληρωμένης παιδείας, αποτελεί προσωπικότητα που δεν έχουμε εκτιμήσει σε βάθος. Ίσως γιατί, όποτε μιλούμε γι' αυτόν, στον νου μας έρχεται μόνον το αγιασμένο ράσο του και το μαρτύριο του. Κι όμως, με περισσότερο ζήλο θα αναπέμπαμε σήμερα ύμνους δοξολογίας, αν γνωρίζαμε την φιλομάθεια και τις εξαιρετικές σπουδές που πραγματοποίησε για την εποχή του ο άγιος Κοσμάς.

Η σημερινή περίσταση δεν επιτρέπει λεπτομερείς αναφορές. Αρκεί μόνον να γνωρίζουμε πως, δάσκαλος και πνευματικός μέντορας του ΠατροΚοσμά, υπήρξε ο πανεπιστήμων μέγας διδάσκαλος του Γένους, **Ευγένιος Βούλγαρης**, ο οποίος δίδασκε, τόσο τα ιερά γράμματα της ορθόδοξης πίστης μας, όσο και τις επιστήμες και τη φιλοσοφία, όπως αναπτύσσονταν την εποχή εκείνη με ραγδαίους ρυθμούς στην Ευρώπη του Διαφωτισμού. Και πού βρισκόταν, αδελφοί μου, το κέντρο των σπουδών του Αγίου Κοσμά; **Στο Άγιον Όρος, στο κέντρο της ορθόδοξης πνευματικότητας, στην Ιερά Μονή του Βατοπαιδίου. Εκεί διέμεινε ο άγιός μας δέκα χρόνια, ως το 1759, ζώντας, παράλληλα, ως ορθόδοξος μοναχός, με ζωή ασκητική, ταπείνωση παροιμιώδη και ήθος αγίου. Εκεί ετοιμάστηκε για τις περιοδείες του στην Μακεδονία, την Ήπειρο και μέχρι τα Επτάνησα.**

Τα αναφέρω όλα αυτά, διότι η Εκκλησία μας κατηγορείται και χλευάζεται συχνά ως δήθεν σκοταδιστική, που αντιτίθεται στην πρόοδο και την εξέλιξη της επιστήμης και της κοινωνίας. Πράγματι, η Εκκλησία αντιστάθηκε, όχι όμως στην επιστήμη, αλλά στον ακρωτηριασμό της. Την ώρα που η Δύση απολυτοποιούσε τη γνώση και κήρυττε πως η επιστήμη αρκεί για να πάψει μιας δια παντός κάθε συζήτηση για την ύπαρξη του Θεού, οι διδάσκαλοι του Γένους μας, μεταξύ των οποίων και ο άγιος Κοσμάς, έγιναν απόστολοι της διπλής σοφίας, όπως την περιγράφουν οι αρχαίοι Έλληνες και οι μεγάλοι βυζαντινοί-Ρωμηοί Πατέρες και αγιοί μας.

Είναι πολύ κρίσιμο αυτό το σημείο αδελφοί μου. Όποιος κατανοήσει την έννοια της διπλής σοφίας, όχι μόνο θα αντιληφτεί το μεγαλείο της πνευματικής παράδοσης του τόπου μας, την οποία υπερασπίστηκε ο άγιος Κοσμάς, αλλά και θα εξηγήσει το ηθικό και πνευματικό αδιέξοδο των σύγχρονων δυτικών κοινωνιών, το οποίο, πλέον, δυστυχώς, κτυπά και την πόρτα της δικής μας κοινωνίας.

Πρώτος, για διπλή σοφία, μίλησε ο μέγας αρχαίος μαθηματικός Πυθαγόρας. Τι δίδασκε;

«Η σοφία», έλεγε, «είναι διπλή και αποτελείται από την επιστήμη των θείων και την επιστήμη των ανθρωπίνων. Η πρώτη αφορά τον υπερτέλειο Θεό και τα δημιουργήματά του. Η δεύτερη αφορά τις πράξεις και τα έργα των ανθρώπων».

Για να σας αποδείξω, λοιπόν, πως η ορθόδοξη πίστη μας καθόλου δεν απέρριψε την αρχαία ελληνική σοφία, όπως την κατηγορούν, αλλά απάντησε στις αναζητήσεις

της και τους έδωσε νέα προοπτική, ακούστε πόσο σύμφωνος με τον Πυθαγόρα είναι ο λόγος του Κυρίλλου Λουκάρεως, επιφανούς διδασκάλου του Γένους του 16ου αιώνα, που έζησε 100 χρόνια πριν τον πατροΚοσμά. Όσο ο Λούκαρης σπούδαζε στη Δύση, άκουγε κατηγορίες από τους Δυτικούς, πως, δήθεν, το γένος των Ελλήνων ζει πλέον στο σκοτάδι της απόλυτης αμάθειας και είναι σα να μην υπάρχει πια. Ακούστε, λοιπόν, πώς απαντούσε:

«Έχουν δίκιο οι Λατίνοι όταν λένουν πως δεν έχουμε σήμερα σοφία και αλήθεια. Αν εμείς γίναμε βάρβαροι και εκείνοι σοφοί, δεν είναι παράξενο. Η φτώχεια και η απώλεια του βασιλείου μας (εννοεί της Κωνσταντινούπολης) το προκάλεσαν και ας έχουμε υπομονή. Ας σκεφτούν όμως ότι κι αν δεν έχουμε εξωτερική σοφία, με τη χάρη του Χριστού έχουμε σοφία εσωτερική και πνευματική, που στολίζει την ορθόδοξη πίστη μας. Αν είχε βασιλέψει ο Τούρκος στην Φραγκιά δέκα χρόνια, χριστιανούς δεν θα εύρισκες. Και στην Ελλάδα, τριακόσια χρόνια τώρα, τους βρίσκεις να υποφέρουν και να βασανίζονται για την πίστη τους. Την σοφία σου, Δύση, δεν την θέλω αν είναι να χάσω την πίστη στον Χριστό. Μακάρι να έχω και τα δύο. Αλλά αν είναι να διαλέξω, προτιμώ τον Χριστό».

Επιτρέψτε μου, αδελφοί μου, να θεωρώ αυτό το κείμενο ως προφητεία, η οποία εκπληρώνεται με οδυνηρό τρόπο στις μέρες μας.

Ας ακούσουμε όμως και την θαυμαστή διάκριση του αγίου Αθανασίου του Παρίου, συγχρόνου του αγίου Κοσμά, ο οποίος ήταν Κολλυβάς – αυτή ήταν η κατηγορία για τους δήθεν σκοταδιστές ορθοδόξους –, που δίδασκε: «Η έξω σοφία δεν είναι από την εδική της φύση ούτε κακή ούτε καλή αλλά από τη μεταχείρισιν των εχόντων αυτήν γίνεται ή καλή, ή κακή».

Βλέπετε λοιπόν ποιάς σοφίας και ποίων δασκάλων μαθητής είναι ο άγιος Κοσμάς όταν λέει: «Το σχολείον φωτίζει τους ανθρώπους, ανοίγει τα μάτια των χριστιανών. Εσείς οι γονείς να στέλνετε τα παιδιά σας στα σχολεία και να τα παιδεύετε με **χριστιανικά ήθη**. Αμαρτάνετε πολύ να τα αφήνετε αγράμματα και τυφλά. Καλύτερα να τα αφήνετε φτωχά και γραμματισμένα, παρά πλούσια και αγράμματα». Και κατέληγε ρωτώντας: «Δεν βλέπετε ότι αγρίεψε το γένος από την αμάθειαν και εγίναμεν ως θηρία;» Δεν παρέλειπε όμως να συμπληρώσει: Και αν δεν σπουδάσης τα ελληνικά, αδελφέ μου, δεν ημπορείς να καταλάβης εκείνα όπου ομολογεί η Εκκλησία μας».

Ομιλούσε ο πατρο Κοσμάς με πύρινο ενθουσιασμό για την εκπαίδευση των ανθρώπων, αφού όμως πρώτα είχε θέσει ως απαραίτητη προϋπόθεση, τα σχολεία να έχουν ως θεμέλιο τον Χριστό, την αγάπη σ' Αυτόν και στον πλησίον.

Αγαπητοί μου,

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να τιμήσουμε τον μεγάλο μας άγιο για τον αγώνα του, αγώνα εθνικό κι πνευματικό, καθώς **αγωνιζόταν για ελληνική συνείδηση και ορθόδοξο ήθος**. Διπλή τιμή, όμως, του αξίζει, διότι έδωσε και έναν άλλον αγώνα: Αντιστάθηκε στη μόρφωση χωρίς ήθος, στην παιδεία χωρίς ταπείνωση, στα σχολικά προγράμματα χωρίς νόημα ζωής, στα εκπαιδευτικά συστήματα χωρίς διάκριση καλού και κακού, στην εκπαίδευση χωρίς φρένο στις επιθυμίες που γεννά ο αφώτιστος νους, στην κοινωνία χωρίς φραγμό της δαιμονικής, δήθεν, ελευθερίας, που δεν αποδέχεται κανέναν φραγμό, ούτε φυσικό, ούτε ανθρώπινο, ούτε θείο. **Με την αγιότητά του, πολέμησε δύο δαίμονες: εκείνον της βαρβαρότητας των Μωαμεθανών και εκείνον της άθεης αλαζονικής γνώσης των Δυτικοευρωπαίων Διαφωτιστών**. Ο πρώτος δαίμονας νικήθηκε όταν αποκτήσαμε κράτος, ο δεύτερος όμως δαίμονας της μόρφωσης χωρίς Θεό, συνεχίζει μέχρι και σήμερα να αλλοιώνει το περιεχόμενο της παιδείας που δέχονται τα παιδιά μας και επιχειρεί να τα στερήσει από μια ζωή γεμάτη νόημα, ήθος, χαρά και προοπτική αιωνιότητας.

Αν σήμερα ο πατροΚοσμάς ερχόταν ξανά κοντά μας, θα μιλούσε και πάλι με τον πύρινο λόγο του για την ανάγκη να χτιστούν νέα σχολεία. Σχολεία αληθινά, με δασκάλους που φλέγονται από Θεό και πατρίδα, έτοιμους να οδηγήσουν τα παιδιά μας στον φωτισμό του νου και την τιθάσευση των παθών τους.

Θα διαμαρτυρόταν ο πατροΚοσμάς για τον τεράστιο όγκο της γνώσης που γεμίζει τον νου των μαθητών της πατρίδας μας, χωρίς όμως να μαθαίνουν απολύτως τίποτε για την σωστή χρήση της και την ανάγκη, όσο μαθαίνει ο άνθρωπος, τόσο να γίνεται ταπεινότερος και ευγνώμων προς τον Δημιουργό των πάντων. Ίσως και να ανέβαινε ο πατροΚοσμάς σ' ένα σκαμνί, όπως τότε, και να κήρυττε πως, χωρίς Θεό και καθαρή καρδιά, η γνώση τρελαίνει τον άνθρωπο, τον οδηγεί στην κατάθλιψη μιας άδειας, ατομοκεντρικής ζωής, χωρίς νόημα και προορισμό. Και στο τέλος της ομιλίας του, αυτός, ο απόστολος του γένους και νεομάρτυρας άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, θα μας διαβεβαίωνε με τη γλυκιά φωνή του πως, με το φως του Χριστού στην ψυχή, η γνώση γίνεται μέσον δοξολογίας τού Πλάστη και εργαλείο αγάπης προς τον συνάνθρωπο και προς ολόκληρη την κοινωνία.

Τιμούμε σήμερα τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό. Η τιμή αυτή όμως ας μεταβληθεί σε πράξη αυτοκριτικής και αναγέννησης. Τα παιδιά μας διψάνε για ζωή αληθινή, για αγάπη βαθιά και για σοφία διπλή. Η κοσμική γνώση είναι πλέον διαθέσιμη στα ράφια του διαδικτύου. Η γνώση του Θεού όμως απαιτεί γονείς

και δασκάλους που θα κατευθύνουν τα παιδιά στην πόρτα της Εκκλησίας• εκεί, όπου η επιστήμη των ανθρώπων συνάντα τη γνώση της σοφίας και της αγάπης του Θεού, μέσω της προσευχής, της δοξολογίας και της αγάπης.

Ας γίνει ο φετινός εορτασμός αφετηρία για ένα άλλο μίγμα παιδείας, ανώτερο, πληρέστερο, αγιότερο. Τα παιδιά μας ασφυκτιούν και με ελπίδα στρέφουν το βλέμμα προς εμάς. Ας μην προδώσουμε τα αγνά τους όνειρα, ας μην προδώσουμε τις ευγενικές τους καρδιές, ας μην διαψεύσουμε τις ελπίδες τους. Ζητούν ζωή αληθινή. Ας τους δείξουμε τον δρόμο προς την Πηγή της ζωής, τον Χριστό μας, Εκείνον που λάτρεψε ο Άγιος Κοσμάς του οποίου σήμερα γιορτάζουμε την πάνσεπτο μνήμη του. Αμήν

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)